

ΤΑ ΠΙΟ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

- 1) **Cantorii Pelochelys**. Δεν έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που οι επιστήμονες ανακάλυψαν αυτήν την σπάνια χελώνα του γλυκού νερού, στον ποταμό Mekong της Καμπότζη. Η τεράστια αυτή χελώνα, με το ασυνήθιστα μαλακό κέλυφος μπορεί στην ενήλικη ζωή της να φτάσει και τα 50 κιλά βάρος αλλά και να πλησιάσει τα 2 μέτρα μήκος. Είναι, όμως, λίγο απίθανο να την συναντήσατε κάπου. Η Cantorii Pelochelys, για να φυλαχτεί από τα αρπακτικά περνά περίπου το 95% της ζωής της χωμένη στην άμμο, με μόνο τα μάτια και την μύτη της να προεξέχουν. Δεν είναι πάντως όσο φοβητσιάρα ακούγεται. Η χελώνα αυτή έχει μεγάλα νύχια, ενώ μπορεί να επεκτείνει μακριά και με μεγάλη ταχύτητα τον λαιμό της, όταν χρειαστεί, και με τα ισχυρά της σαγόνια να θρυμματίσει ένα κόκαλο. Οι επιστήμονες, μάλιστα, είπαν ότι δεν έχουν δει γρηγορότερη αντίδραση σε ζώο, ακόμα και συγκριτικά με τις κόμπρες. Η ανακάλυψή της έδωσε ένα πολύ αισιόδοξο μήνυμα, ότι δεν έχουν χαθεί όλα τα σπάνια ζώα από τον πλανήτη.

- 2) **Mara (Ινδόχοιρος, τρωκτικό της Παταγονίας)** Πολύ μεγάλο για κουνέλι, πολύ μικρό για γάιδαρος. Το Mara της Παταγονίας, είναι στην πραγματικότητα ένα τρωκτικό που ζει στην κεντρική και νότια Αργεντινή. Προτιμά τα άνυδρα βοσκοτόπια και τις θαμνώδεις ερήμους, ενώ τρέφεται κυρίως με γρασίδι. Ενδιαφέρον αποτελεί το γεγονός ότι

είναι είδος μονογαμικό, ζευγαρώνει δηλαδή για μια ζωή, ενώ το αρσενικό ακολουθεί πάντα το θηλυκό στις εξορμήσεις του, για να το προστατεύει από άλλα αρσενικά. Η διάρκεια ζωής του σε κατάσταση αιχμαλωσίας είναι 5 με 7 έτη ενώ κάποια μπορεί να ζήσουν και ως τα 10 έτη. Για να το δείτε από κοντά θα πρέπει να επισκεφθείτε κάποιο ζωολογικό πάρκο της Αργεντινής.

- 3) Η αντιλόπη είναι από μόνη της παράξενο ζώο, το είδος Saiga, είναι ένα από αυτά που κινδυνεύουν όσο λίγα από εξαφάνιση σύμφωνα με τον οργανισμό IUCN, είναι ένα πραγματικά αξιοπερίεργο, αλλά συμπαθέστατο κατά τα άλλα θηλαστικό. Υπολογίζεται ότι ο συνολικός αριθμός Saiga στον πλανήτη είναι περί τις 50.000 σήμερα, τα περισσότερα εκ των οποίων ζουν σε περιοχές της Ρωσίας (Kalmykia), του Καζακστάν και σε δύο απομακρυσμένες περιοχές της Μογγολίας. Το ύψους του κυμαίνεται από 600 με 800 εκατοστά και το βάρος τους από 36 έως 63 κιλά, ενώ το προσδόκιμο ζωής τους δεν ξεπερνά τα 10 χρόνια. Τα ανδρικά saiga είναι μεγαλύτερα από τα θηλυκά και έχουν κέρατα, τα οποία χρησιμεύουν σε κάποιο παραδοσιακό κινέζικο φάρμακο, για αυτό και κινδυνεύουν από λαθροθηρία. Ενδιαφέρον αποτελεί το γεγονός ότι τα Saiga χρονολογούνται από την εποχή των

παγετώνων!

- 4) **Γιγαντιαίος Μυρμηγκοφάγος**. Το όνομα τα λέει όλα. Αυτό το πλάσμα, αν και όχι τόσο γιγαντιαίο (έχει περίπου το μέγεθος ενός γκόλντεν ριτρίβερ), έχει δημιουργηθεί από την φύση για να καταναλώνει τεράστιες ποσότητες μυρμηγκιών και τερμιτών (περί τα 35.000 την ημέρα). Τα νύχια του, μήκους 10 εκατοστών, είναι τόσο δυνατά που μπορούν να διαλύσουν πετρωμένα «βουνά» από τερμίτες και να τα φάνε. Ενώ η τεράστια, φουντωτή ουρά του, του επιτρέπει να ισορροπεί στα πίσω πόδια όταν σκάβει για την τροφή του. Το δε μακρύ, συλληπτήριο ρύγχος του, με την σουβλερή γλώσσα διευκολύνει τον μυρμηγκοφάγο στο να έχει πρόσβαση στην τροφή του. Το πιο περίεργο πράγμα σε αυτό το θηλαστικό, είναι ότι περπατά με τις δύο μπροστινές του αρθρώσεις, ενώ τα νύχια του είναι γυρισμένα προς τα μέσα και πάνω από το έδαφος. Αυτό τα βοηθάει να διατηρούνται πολύ αιχμηρά για τον βασικό σκοπό τους: Την εκσκαφή. Μυρμηγκοφάγους θα δείτε στα δάση και τις σαβάνες της κεντρικής και νότιας Αμερικής, και στην δυτική Βραζιλία.

- 5) **Κουνέλι της Ανγκόρα** .Πήρε το όνομά του από την Άγκυρα της Τουρκίας όπου πρωτοβρέθηκε και είναι ένα από τα παλαιότερα είδη οικόσιτων κουνελιών, γνωστό για το μακρύ, απαλό του τρίχωμα. Σήμερα, όμως, δεν το βρίσκει κανείς μόνο στην Τουρκία ενώ υπάρχουν πολλές παραλλαγές του. Στα μέσα του 1700, τα κουνέλια θεωρούνταν ιδιαίτερα δημοφιλή στους βασιλικούς κύκλους της Γαλλίας, ενώ αυτή η τάση εξαπλώθηκε και σε άλλα μέρη της Ευρώπης. Έτσι σήμερα, κουνέλια της Ανγκόρα που διαφοροποιούνται κάπως μεταξύ τους συναντάμε στην Αγγλία (όπως αυτό της φωτογραφίας), στην Γαλλία, στην Γερμανία, την Κίνα, την Ελβετία, την Φινλανδία κ.α. Τα κουνέλια αυτά εκτρέφονται μάλιστα για το τρομερά απαλό τρίχωμά τους, το οποίο πρέπει να κουρεύεται σε τακτά χρονικά διαστήματα, ίσως και καθημερινά, για να μην καταπίνεται από το ζώο και βλάπτει έτσι την υγεία του. Τα ζωάκια αυτά είναι ευγενικά από την φύση τους, αλλά δεν συστήνονται ως κατοικίδια σε αυτούς που δε μπορούν να τα περιποιούνται τακτικά, γιατί η γούνα τους είναι πολύ πυκνή και θέλει συνεχώς χτένισμα. Το βάρος τους κυμαίνεται από 2 έως 3.5 κιλά.

- 6) **Long-eared Jerboa (καγκουρίκι)** Η' αλλιώς, ο Μίκυ Μάους της ερήμου. Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να περιγράψει κανείς αυτό το μικροσκοπικό νυκτόβιο τρωκτικό με την μακριά ποντικίσια ουρά, τα μακριά πίσω πόδια που το βοηθούν να πηδά ψηλά και μακριά, όπως ένα καγκουρό, και τα ιδιαίτερα μεγάλα αυτιά. Το jerboa κυκλοφορεί σε κάποιες απομακρυσμένες, ερήμους θα λέγαμε, περιοχές της Κίνας και της Μογγολίας, ενώ μεγάλο ποσοστό από αυτά διασώζεται σε προστατευμένες περιοχές της Μογγολίας. Πολύ λίγα πράγματα είναι γνωστά για αυτό το παράξενο είδος, πέραν ίσως από της ιδιαίτερης προστασίας που απαιτείται γι'αυτό, σύμφωνα με την EDGE, ενώ περισσότερη έρευνα αναμένεται να διεξαχθεί μετά το πρώτο βίντεο που κυκλοφόρησε πριν ένα χρόνο και το δείχνει στην καθημερινότητά του.

- 7) **Nudibranch (θαλάσσιος γυμνοσάλιαγκας)** Η πιο κοινή ονομασία «θαλάσσιος γυμνοσάλιαγκας» είναι πολύ πεζή για να περιγράψει αυτά τα εντυπωσιακά πλάσματα, με τα φανταχτερά χρώματα, το παράξενο σχήμα και την μεγαλοφυώς ευπροσάρμοστη δομή. Έχουν υπολογιστεί περί τα 3.000 διαφορετικά είδη θαλάσσιου γυμνοσάλιαγκα, τα οποία ζουν στους κοραλλιογενείς υφάλους όλου του κόσμου. Ο εντοπισμός και η φωτογράφησή τους είναι από τις πιο αγαπημένες ασχολίες των scuba divers που βρίσκονται εκεί. Το αξιοπερίεργο που έχουν είναι ότι τα χρώματα και τα σχήματά τους μπορούν να σας κάνουν να σαστίσετε: Κάποια έχουν ρίγες, όπως οι τίγρεις, άλλα είναι καλυμμένα με κουκίδες σε χρώμα νέον, άλλα έχουν χνουδωτά κέρατα, άλλα αναπνευστήρες που κουνιούνται ή σπονδυλικές στήλες που διαγράφονται με άλλο χρώμα κι ας είναι λεπτά και κυματιστά σαν ένα φύλλο από μαρούλι.

- 8) **Πλατύπους** .Κάποιοι το χαρακτηρίζουν ως το πλέον παράξενο ζώο στον πλανήτη. Εμείς, όμως, επιλέξαμε να του δώσουμε την τρίτη θέση, αφενός γιατί έχει πλέον πολυφωτογραφηθεί και πολυσυζητηθεί, αφετέρου γιατί... δεν έχετε ακόμα δει τα άλλα δύο. Ο πλατύπους μοιάζει με ένα πλάσμα που δημιουργήθηκε από μέρη άλλων διαφορετικών ζώων. Με την ίσια, καστόρινη ουρά του, πτερύγια και γούνα που θυμίζουν φώκια, και ένα μεγάλο ράμφος πάπιας, δεν μας κάνει εντύπωση που ο πλατύπους έκανε τους πρώτους επιστήμονες που τον εξέτασαν να δυσανασχετήσουν. Πίστεψαν, μάλιστα, προς στιγμήν, πως το είδος αυτό αποτελούσε κάποιο κακόγουστο αστείο ή κάποιο γενετικό πείραμα. Κι αν η εμφάνισή του σας φαίνεται παράξενη, μάθετε για το αναπαραγωγικό του σύστημα: Είναι το ένα από τα δύο μοναδικά θηλαστικά στον πλανήτη που γεννά αυγά! (το άλλο είναι η έχιδνα, ενδημικό της Αυστραλίας). Πού θα το δείτε; Σε ποτάμια και λίμνες με κινούμενα νερά της νοτιοανατολικής Αυστραλίας,

- 9) **Star-nosed mole (τυφλοπόντικας με μύτη αστερία)**. Ο τυφλοπόντικας με την παράξενη αυτή μύτη ζει σε περιοχές κάτω από την γη και τρέφεται με μικρά ασπόνδυλα, υδρόβια έντομα και σκουλήκια. Είναι καλός κολυμβητής και μπορεί να αναζητήσει την τροφή του στον πάτο λιμνών και χειμάρρων. Όπως άλλοι τυφλοπόντικες, το ζώακι αυτό σκάβει σε ρηχές επιφάνειες τούνελ για να βρει τροφή, τα οποία τούνελ συχνά τον οδηγούν κάτω από το νερό των ποταμών. Τα ιδιαίτερα ευαίσθητα ρινικά του πλοκάμια είναι καλυμμένα με περίπου εκατό χιλιάδες αισθητήρες που τον προστατεύουν και τον βοηθούν στην τροφή του. Ο τρόπος που δημιουργούνται, μάλιστα, είναι το πιο αξιοπερίεργο, αφού εμφανίζονται, όταν γεννιέται, ως ένα πρήξιμο στο πρόσωπο, το οποίο κάποια στιγμή της ζωής του ανοίγει σαν αστέρι γύρω από τη μύτη. Θα τον βρείτε στον ανατολικό Καναδά και τις

βορειοανατολικές ΗΠΑ.

- 10) **Anglerfish (καλαμιδόψαρο)** Το καλαμιδόψαρο πήρε το όνομά του από την χαρακτηριστική του μέθοδο να προσελκύει τη λεία του, χάρη σε αυτό το εξόγκωμα, μέρος του δέρματός του (κεραία), στο κεφάλι του που λειτουργεί σαν θέλγητρο. Τα καλαμιδόψαρα έχουν επίσης βελόνες που προεξέχουν από το κεφάλι τους και κινούνται προς όλες τις κατευθύνσεις. Η κεραία στο κεφάλι του καλαμιδόψαρου έχει την ικανότητα να αναδύεται με σκοπό να μοιάζει με λεία και έτσι να προσελκύει σαν δόλωμα άλλα αρπακτικά. Τα καλαμιδόψαρα ζουν κυρίως σε μεγάλα βάθη των ωκεανών όπου δεν φτάνει το φως του ήλιου. Έτσι η μέθοδος προσέλκυσης της λείας τους βασίζεται στο γεγονός ότι το «δόλωμα» στην κεντρική κεραία του κεφαλιού τους είναι βιοφωτοβόλο. Η ζωή, όμως, για το καλαμιδόψαρο δεν είναι εύκολη, αν σκεφτεί κανείς ότι πρόκειται για ένα σπάνιο σε γενικές γραμμές ψάρι, που δεν βρίσκει εύκολα ταίρι για να ζευγαρώσει. Και αυτό γιατί τα περισσότερα καλαμιδόψαρα με την κεραία στο κεφάλι (όπως αυτό της φωτογραφίας) είναι θηλυκά, και τα αντίστοιχα αρσενικά τους είναι σπάνια. Έτσι ο μόνος τρόπος να γονιμοποιηθούν είναι να κουβαλάνε κάποια «παράσιτα» πάνω τους, τα οποία –προς έκπληξη των επιστημόνων που τα πρωτοανακάλυψαν- δείχνουν να είναι απομεινάρια από αρσενικά καλαμιδόψαρα. Εντελώς αυτάρκεις, δηλαδή, οι συγκεκριμένες κυρίες.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΛΛΙΑΚΜΑΝΗ ΖΩΗ, ΚΑΡΑΜΗΤΡΟΥ ΜΑΡΙΑ, Β4, 2013-14